

کلیات سعدی

مشرف الدین مصلح بن عبداللہ سعدی شیرازی
بر اساس خط محمد علی فروغی

www.ketab.ir

ویراسته کاظم عابدینی مطلق

سرشناسه: سعدی، مصلح بن عبدالله، - ۶۹۱ق.

Sa'di, Moseleh-ibn Abdollah

عنوان قرارداد: کلیات

عنوان و نام پدیدآور: کلیات سعدی: بر اساس نسخه محمدعلی فروغی / مولف مشرف الدین مصلح بن عبدالله سعدی شیرازی.

مشخصات نشر: قم: کومه، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۹۲۰ ص، ۱۱۱ × ۱۷ س. م.

شابک: ۴-۱۱-۶۲۲۷-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۷ ق.

۱۳th century -- Persian poetry

نثر فارسی -- قرن ۷ ق.

۱۳th century -- Persian prose literature

شناسه افزوده: فروغی، محمدعلی، ۱۲۵۴-۱۳۲۱، مصحح

شناسه افزوده: Foroughi, M.A.

رده بندی کنگره: PIR۵۲۰۰

رده بندی نوبت: ۸۱۱

شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۷۲۲۹

اطلاعات رکنور: کتابشناسی ملی

www.ketaboo.com

نام کتاب: کلیات سعدی

به کوشش: کاظم عابدینی مطلق

ناشر: کومه

مدیر تولید: حسین قوامیان

نوبت و تاریخ چاپ: اول / ۱۴۰۰

صفحه و قطع: ۹۲۰ / جیبی وزیری

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

لیتوگرافی و چاپ: هنارس / نگین

شابک: ۴-۱۱-۶۲۲۷-۶۰۰-۹۷۸

مرکز پخش: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقه اول، واحد ۱۳

تلفن: ۳۷۷۴۶۷۵۴-۲۵ همراه: ۹۱۲۷۴۹۸۹۰۰ (قوامیان)

تهران، خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان شهدای ژاندارمری

روبروی اداره پست، پلاک ۱۲۴ تلفن: ۶۶۴۰۸۹۲۷-۲۱

۹۱۰۰/۳

فخرست

مقدمه‌ی ناشر ۹

گلستان / ۱

- دیاچه ۱۳
- باب اول: در سیرت پادشاهان ۲۴
- باب دوم: در اخلاق درویشان ۶۵
- باب سوم: در فضیلت قناعت ۹۹
- باب چهارم: در فواید خاموشی ۱۲۵
- باب پنجم: در عشق و جوانی ۱۳۳
- باب ششم: در ضعف و پیری ۱۵۵
- باب هفتم: در تأثیر تربیت ۱۶۳

باب هشتم: در آداب صحبت ۱۸۳

بوستان / ۲۱۷

۲۲۰	..... پیشگفتار
۲۲۶	..... سرآغاز
۲۳۷	..... باب اول: در عدل و تدبیر و رأی
۲۸۲	..... باب دوم: در احسان
۳۰۹	..... باب سوم: در عشق و مستی و شور
۳۲۹	..... باب چهارم: در تواضع
۳۵۶	..... باب پنجم: در رضا
۳۶۷	..... باب ششم: در قناعت
۳۷۷	..... باب هفتم: در عالم تربیت
۴۰۲	..... باب هشتم: در شکر بر عافیت
۴۱۷	..... باب نهم: در توبه و راه صواب
۴۳۵	..... باب دهم: در مناجات و ختم کتاب

غزلیات / ۴۴۱

۴۴۳	..... پیشگفتار
۴۵۵	..... غزلیات
۷۸۷	..... ترجیعات
۸۰۰	..... قطعات

دبآچه

مَنّت خدای رآ عَزَّوَجَلَّ، که طاعتش موجبِ قُرْبت است و به شکر اندرش مزیدِ نعمت، هَر نَفْسِ^۱ که فرو می رود، مُمَدّ حیات است و چون برمی آید، مُفَرَّجِ نَات. بی در هر نَفْسِ دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب.

از دست و زبانِ که بر آید کفّز عهده شکرش به در آید؟

اعقلوا آل داوود شکرأ و قلیل من عبادی الشکور

بنده همان به که ز تقصیرِ خویش
ورنه سزاوارِ خداوندی اش
عُذر بیه در گناه خدای آورد
کس نتواند که به جای آورد

بارانِ رحمتِ بی حسابش، همه را رسیده؛ و خوانِ نعمتِ بی دریغش، همه جا کشیده؛ پرده ناموسِ بندگان، به گناه فاحش نَدرد؛ و وظیفه روزی، به خطای مُنکر تَبرد.

ای کریمی که از خزانه غیب
دوستان را کجا کنی محروم؟
گبر و ترسا وظیفه خور داری!
تو که با دشمن این نظر داری!

فَرّاشِ بادِ صبا را گفته، تا فرشِ زمردی^۲ بگسترده، و دایه ابر بهاری را فرموده، تا نباتِ نبات، در